

MĘŻATY (7) ai

Zawsze f.

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg f N mężatã (2). ◊ G mężat(e)j (1). ◊ D mężat(e)j (1). ◊ A mężatą (1). ◊ pl G mężatych (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. mężatka, Linde XVI w.

Posłubiona mężczyźnie, wydana za mąż; też żyjąca z mężem (7) :

Wyrażenie: »niewiasta, białagłowa mężata« [szyk 4 : 1] (4 : 1): Vpomina młodzieńczyką [...] / á żeby sie pilnie ftrzegł łagodności słow niewiaft nieuczciwych/ y mężatych *Leop Prov 7 arg*; A ieiliby kto niewiaftę mężatą żadał łobie mieć zá żonę/ mnimáiąc żeby bez mężá była/ [...] przeciwko Przykazaniu temu niegrzełzy. *KuczbKat 350*; *WujNT 4, 544 marg*; Vbior przyłtoyny, mężátey śrzedniey nicvviescie [!]. *ZbylPrzyg B*.

a. W funkcji rzeczownika: *mężatka*; *marita PolAnt, Cn*; *matrona, nupta Cn (2)* : Młodfza mężáta iáko fię ma łtroić. *ZbylPrzyg Bv*.

W przeciwstawieniu: »opuszczona ... mężata« (1): ábowiem łynow opułzczoney więcey będzie niż mężátey/ Mowi Pan. *BibRadz Is 54/1*.

Synonimy: a. *małżonka, żona*.

Cf **MĘŻATKA**, **MĘŻONA**, **MĘŻYCA**, **[MĘŻYNA]**, **[MĘŻYSTA]**, **NIEMĘŻATY**

MM